

Vypravěno

dne 2. 10. 2015

1

PŘÍLOHA

Dodatečně anonymizován
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

MVCRP016HUG7

V Praze dne 1. října 2015
Č.j.: MV-108441-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0581r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 5. 10. 2015
podpis: _____

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali manželé _____ nar. _____ a Bac - Vietnamská socialistická republika (dále jen „VSR“) a _____ nar. _____ c Giang - VSR, (dále jen „žadatel“, „žadatelka“, „žadatelé“), do kterého zahrnuli i své nezletilé děti, _____ nar. _____, Ústí nad Labem - Česká republika a _____ nar. _____, Ústí nad Labem - Česká republika, (dále jen „nezletilé děti“), všichni státní občané VSR, všichni trvale byteli _____ všichni zastoupeni Mgr. _____ u, advokátem se sídlem _____, (dále jen „právní zástupce“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 14. 5. 2015, č.j.: VS-863/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o :**

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje požádali žadatelé i za své nezletilé děti o udělení státního občanství České republiky. Všichni žadatelé jsou státními občany VSR. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen od 28. 5. 1997, žadatelce od 6. 6. 1997, nezletilým dětem od 5. 9. 2001. Žadatelé žijí na území České republiky od roku 1992. Obě nezletilé děti se na území České republiky narodily.

II.

Žadatel na území České republiky podnikal od svého příjezdu na základě živnostenského oprávnění až do roku 2010, od 1. 1. 2011 oznámil přerušení živnosti ze zdravotních důvodů až do roku 2021. Žadatelka byla po příjezdu do České republiky v domácnosti až do roku 1994, kdy se starala o nejstaršího, nyní již zletilého syna. V letech 1994 – 1999 rovněž podnikala. Po narození dvojčat (2001) se o ně žadatelka starala až do roku 2008. Od uvedené doby až do současnosti provozuje na základě živnostenského oprávnění nehtové studio. Obě nezletilé děti jsou žáky základní školy v Ústí nad Labem. Rodina žije ve vlastním bytě na adrese trvalého pobytu.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatelka rovněž splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství. Uvedenou podmínku však nesplňuje žadatel. Oba žadatelé dále nesplňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Nezletilé děti splňují podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství. Splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) tohoto zákona z důvodu věku neprokazují.

Ministerstvo vnitra nesplnění výše uvedených zákonných podmínek žadatelům neprominulo z důvodu hodných zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, a proto žádosti svým rozhodnutím ze dne 14. 5. 2015 nevyhovělo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podali žadatelé prostřednictvím právního zástupce včasný blanketní rozklad, jeho odůvodnění bylo Ministerstvu vnitra doručeno jeden den po stanovené lhůtě.

V rozkladu žadatelé uvádějí, že do České republiky přicestovali jako manželé již v roce 1992. V roce 2001 se jim zde narodily děti, zahrnuté do žádosti. Žádost byla zamítnuta žadatelům i jejich nezletilým dětem z důvodu, že žadatel neprokázal znalost českého jazyka v souladu s vyhláškou ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky (dále jen „vyhláška MŠMT“), a rovněž z důvodu, že oba žadatelé neprokázali splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním

občanství, a to na úseku veřejného zdravotního pojištění. Žádost na území České republiky narozených nezletilých dětí byla zamítnuta Ministerstvem vnitra, nehledě na to, že v České republice žijí nepřetržitě již od roku 2001, tedy 14 let, pouze s odkazem na to, že nebylo vyhověno žádostem jejich rodičů. Žadatelé se proto domnívají, že napadené rozhodnutí bylo nesprávně posouzeno, správní orgán se v něm nedostatečně vypořádal se všemi okolnostmi případu a nepřiměřeně vyhodnotil skutečnosti, jimiž odůvodnil své rozhodnutí. Žadatelé dále uvádějí, že své povinnosti po dobu pobytu na území České republiky plnili téměř bezchybně a pokud jim nějaký dluh na pojistném na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) vznikl, jednalo se o malou částku, absence řádných plateb nebyla konstantní a ke dni podání žádosti byly veškeré závazky vyrovnány a odčiněny. Nedoplatky na pojistném a s tím související penále nevznikaly s úmyslem vyhnout se povinností, spíše se jednalo o úhradu nepřesnou, kdy nedostatečnou měsíční platbou u obou žadatelů došlo k vzniku nedoplatku ve výši několika set korun. K neprokázání znalosti českého jazyka žadatelem je v rozkladu uvedeno, že mu byl předložen těžký článek (nazvaný „Můj hotel, jenž na jaře roztaje“), kterému by těžko porozuměla i osoba, pokročilá ve znalosti českého jazyka. V uvedené souvislosti měl správní orgán přihlídnout k tomu, že žadatel nemá problémy s verbální komunikací a česky se dorozumí. Žadatelé dále nesouhlasí ani se zamítnutím žádosti pro nezletilé děti ve věku 14ti let, které se v České republice narodily, navštěvují zde základní školu a vzhledem k jejich věku nelze jejich život spojovat již pouze se životem rodičů. Princip jednotnosti státního občanství v daném případě jistě tedy nepřevažuje nad jejich pocitem sounáležitosti s Českou republikou.

V souladu s výše uvedeným žadatelé v závěru rozkladu žádají o přezkoumání důvodů, na základě kterých bylo vydáno napadené rozhodnutí, případně navrhuji jeho zrušení a vrácení správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, neboť mají na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let ke dni podání žádosti a nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin.

Žadatelka rovněž splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství. Uvedenou podmínku však nespĺňuje žadatel, který před Krajským úřadem Ústeckého kraje neprokázal znalost českého jazyka v souladu s vyhláškou MŠMT. Oba žadatelé dále nespĺňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť od povolení trvalého pobytu v České republice řádně neplnili své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Nezletilé děti žadatelů splňují podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství. Splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) tohoto zákona z důvodu věku neprokazují.

K podanému rozkladu ministr vnitra uvádí následující.

Ve vztahu k nesplnění podmínky stanovené v § 7 písm. e) zákona o státním občanství, kdy je v rozkladu apelováno především na skutečnost, že nedoplatky na pojistném nevznikaly s úmyslem vyhnout se povinností, spíše se jednalo o úhradu nepřesnou či nepravdělnou, ministr vnitra odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, se kterým se plně ztotožňuje, ve kterém je Ministerstvem vnitra nesplnění výše citované zákonné podmínky ze strany žadatelů podrobně popsáno. Žadatelé byli od povolení trvalého pobytu až do 31. 12. 1999 vedeni jako samoplátci pojistného u Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“). Od 1. 1. 2000 až do současné doby jsou oba žadatelé pojištěni u Vojenské zdravotní pojišťovny (dále jen „VOZP“) v kategorii osob samostatně výdělečně činných, popř. osob bez zdanitelných příjmů. Ministr vnitra v uvedené souvislosti poukazuje na skutečnost, že žadatelé byly dlužné částky vyčísleny v období od ledna 2000 do června 2014. Sice se zpravidla jednalo o částky nepřesahující 3.000,-Kč, avšak s ohledem na délku jeho pobytu v České republice, mohl těmto pochybením zcela předejít, např. nastavením trvalého příkazu v bance. Totéž se týká i žadatelky, která jako osoba bez zdanitelných příjmů nehradila v roce 1999 řádně a včas zálohy na pojistné a VZP jí bylo vyčísleno penále ve výši 1.593 Kč, které jí bylo zčásti v prosinci 2003 VZP prominuto, a dále v průběhu let 2008-2014, kdy byla vedena u VOZP v kategorii osob samostatně výdělečně činných. Dlužné částky nebyly ani u žadatelky extrémně vysoké, avšak vznikaly opakovaně. Ministr vnitra nepolemizuje s vyjádřením žadatelů, že nehrzení pojistného bylo snad úmyslem, žadatelé však v rámci správního řízení o žádosti uvedli, že po příjezdu do České republiky neznali české zákony a tudíž neznali ani své povinnosti, a proto hradili pojistné vždy čtvrtletně a v důsledku opožděných plateb jim bylo stanoveno i penále. Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že neznalost zákona neomlouvá („ignorantia legis non excusat“). Ministr vnitra rovněž nemůže souhlasit s námitkou žadatelů, že ke dni podání žádosti byly veškeré závazky vyrovnány a odčiněny, neboť z potvrzení vystaveného VOZP dne 11. 6. 2014 vyplývá, že nevyrovnané pohledávky byly u obou žadatelů zaznamenány ještě v roce 2014, tedy v průběhu správního řízení o žádosti.

Ministr vnitra v uvedené souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č.j. 5 As 51/2007, kde tento soud judikoval, že „smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (v tomto případě veřejné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl“.

Pochybení ze strany žadatelů nelze označit za málo závažné, a proto ministr vnitra neshledal důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4

zákona o státním občanství, na jejichž základě by prominul žadatelům nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona.

K námitce v souvislosti s neprokázáním znalosti českého jazyka, kde je konstatováno, že žadatel určitou znalost českého jazyka prokázal, ministr vnitra předně uvádí, že žadatel, který do České republiky přicestoval již před více než 20ti lety, si nebyl schopen osvojit český jazyk na úroveň, kterou požaduje vyhláška MŠMT. V uvedené souvislosti ministr vnitra odkazuje na protokol o pohovoru, kterým byla dne 2. 12. 2013 před Krajským úřadem Ústeckého kraje ověřena znalost českého jazyka žadatele se závěrem, že tento neprokázal jeho znalost v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou MŠMT. V uvedeném protokolu je sice pod bodem I. konstatováno, že žadatel kladeným otázkám při vyplňování dotazníku rozuměl, s problémy jazykově správně odpovídal, pod bodem II. je však konstatováno, že žadatel nedokázal obsahově správně ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Argument uvedený v rozkladu, že článek předložený žadateli byl nepřiměřeně náročný pro cizince, nepovažuje ministr vnitra za relevantní, neboť je toho názoru, že text předložený žadateli k interpretaci plně odpovídal požadavkům stanoveným vyhláškou MŠMT s tím, že se jednalo o běžný článek z denního tisku a žadatel se měl s ním vyrovnat i na základě svého vyjádření ze dne 30. 8. 2014, ve kterém požádal Ministerstvo vnitra o prominutí nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, kdy uvádí, že má sice ještě mezery ve čtení a psaní, ale v běžné komunikaci nemá žádné problémy. K tomu doplňuje, že si na úřadech zařizuje sám potřebné věci související s jeho podnikáním a životem v České republice a zúčastňuje se i třídních schůzek svých dětí.

Ministr vnitra v souvislosti s uvedeným konstatuje, že prokázání znalosti českého jazyka je nejen zákonnou podmínkou pro udělení státního občanství České republiky, ale je rovněž základním předpokladem úspěšné integrace žadatele do české společnosti a českého jazykového prostředí. Ministr vnitra v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že ze spisového materiálu k žádosti a z průběhu správného řízení o ní, nebylo zjištěno, že by žadateli ve schopnosti osvojit si český jazyk bránily překážky zdravotní ani v podobě vysokého věku. Je zde proto předpoklad si český jazyk osvojit.

Ministr vnitra tak rovněž neshledal důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by prominul žadateli nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) tohoto zákona.

Ministr vnitra nemůže souhlasit ani s námitkou žadatelů ohledně zamítnutí žádosti jejich nezletilým dětem. Přestože splňují potřebné podmínky pro udělení státního občanství České republiky a některé z důvodu věku neprokazují a narodily se na území České republiky, ministr vnitra je toho názoru, že právě z důvodu věku a jejich zatím nepřetržité citové i materiální závislosti na svých rodičích, státních občanech VSR, převažuje princip jednotného státního občanství v rodině nad pocitem sounáležitosti s Českou republikou.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

